

Els acomiadaments, tots per raons econòmiques, han estat un fet molt traumàtic. L'equip ha viscut un sotrac important i està tocat

Una gran notícia és que la Fundació Macba ha decidit donar-nos un nou suport: ens ajudarà a trobar finançament per a les activitats

Entenc molt bé Pep Guardiola. D'un tràngol com el que acabem de passar, el director no en surt indemne. Però tinc energia per continuar

és retallades”

més amb el museu, més enllà de la compra d'obres.

La Generalitat i l'Ajuntament volen que el Macba tuteli el sistema d'art contemporani de Barcelona. Està preparat el museu per assumir aquest lideratge?

Lideratge moral, d'idees, sí, perquè no costa diners. Tasques que vagin més enllà, no, no podem. Tampoc crec que sigui el que les institucions ens demanen. El Macba no dirà mai a ningú el que ha de fer, no som aquí per a això.

Ni tampoc al Centre d'Art Contemporani de Barcelona de la Fabra i Coats, que no tindrà direc-

tor i s'haurà de regir per una taula de comissaris que, es diu, vetllarà pel Macba?

Si ens demanen opinions i consells, els en donarem, però els projectes curatorials i científics són propis i els han de defensar individus. El centre ha de tenir una identitat pròpia i el museu ha de fer de museu. La nostra tasca és més patrimonial, d'organitzar discursos. Ells han de tenir un esperit de risc més gran i més gran flexibilitat que nosaltres.

Veu com un llast que el Centre d'Art Contemporani de la Fabra i Coats no tingui director?

A la llarga en necessitarà. Si volem

que funcioni bé, cal que algú se'l faci seu. És la meua opinió.

Quan se signarà el pacte d'encaix amb el MNAC?

Verbalment ja està tot pactat, en breu el presentarem. Tindrem una col·lecció d'art única, amb titularitats diverses, i les obres estaran a disposició de tots. Amb això guanyarem en llibertat. Farem coses que fins ara ningú no s'havia ni plantejat fer. Si penso en clau Macba, m'il·lusiona pensar que podré disposar d'obres d'art romànic, renaixentistes, del segle XIX... La primera col·laboració amb el MNAC la veurem al juny en l'exposició de Lluís Claramunt.

Se sent desgastat?

Entenc molt bé Pep Guardiola.

...

D'un tràngol com el que acabem de passar, el director no en surt indemne. Però penso que tinc feina a fer en aquesta casa. Si me la deixen fer, tinc energia.

L'any passat, el Macba va perdre 50.000 visitants. Algú del patronat li ho ha recriminat?

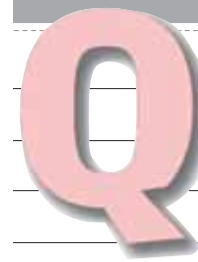
El 2011 vam baixar molt, però el 2010 vam pujar molt. L'any passat, l'exposició *Estem preparats per a la televisió?* va ensopegar. Per culpa de les retallades, vam prendre la decisió precipitada de prorrogar-la, i això encara ens va fer més mal. El 2011 no teníem ni conservador en cap ni cap de programes públics, i vam quedar sense capacitat de maniobra per poder recuperar visitants. Aquest any, hem retornat a la tendència del 2010.

Insistim, se l'ha qüestionat des del patronat?

Sento que m'han donat suport. Si no, faria el mateix que Pep Guardiola. Ara és el moment de pensar en el futur del museu, no en canvis sobtats.

Quan finalitza el seu contracte? Té ganes de continuar?

D'aquí a un any. M'agradaria seguir. Si veiés que no serveixo, marxaria. Crec en el projecte Macba. ■

Quadern de teatre

Novament, la tercera peça del T6 del TNC

és la que respira més ambició i dotarà de més

projecció l'autora, Marília Samper

A la tercera, la definitiva

Jordi Bordes

Barcelona

Marília Samper s'ha fet un nom, ja, en la dramaturgia catalana gràcies a *L'ombra al meu costat* (en la cartellera només fins al 27 de maig). Ja havia sorprès fent una adaptació contemporània de *F3dra* i presentant una peça *trash* (*Dos punkis i un vespino*). *L'ombra...* és el tercer títol de la temporada del cicle T6, que el TNC dedica a la promoció de la nova dramaturgia, després d'un correcte i sempre enginyós *T-error* de Jordi Oriol i d'un treballat però potser massa uniforme *Voyager* de Marc Angelet. Pere Riera va despuntar després del seu enigmàtic *caramel àcid Lluny de Nuuk* (2010). També Jordi Casanovas va consolidar-se amb orgull amb la dramaturgia d'*Una història catalana* (2011). Com Samper, Riera i Casanovas feien el tancament del T6, la tercera peça del cicle del TNC. La tesi s'ha consagrat en definitiva.

DAVID RUJANO

Cristina Plazas i Àlex Casanovas són uns convincents pares perduts, sense la filla

De què parla, Marília Samper, en la seva obra? Dels buits, del silenci que deixa la desaparició (sigui temporal o definitiva) d'una persona estimada. Imagina el trencament d'una parella encara enamoradissa quan, de sobte, la seva filla (amb qui comparteix samarreta amb la mare), no torna a casa. Es perd la pista al bosc. I en la foscor humida neixen unes acusacions que fereixen de mort qualsevol relació: la del pare de l'amic de la nena o la de l'immigrant que dorm entre les pinedes. Però, sobretot, la dels dos pares que es protegeixen de la buidor amb comportaments antagònics. Les rèpliques acaben sent mecàniques i amb fel, com la del pare i el fill que han perdut la mare i ja no tenen interès a estimar-se. No hi ha cap referència a l'obra a la premsa groga, i molta intensitat en l'emoció. Les ombres de les tres històries que s'entrecruen acaben tenint sentit en el bosc, al cap de 60 anys. I és que l'obra, que aconsegueix emocionar a la platea, opta per un final que redimeix, que ha après a construir en el buit latent.

Res a dir, dels altres treballs en el T6? *T-error* parteix de la crisi creativa d'un autor que l'embolica en una escena gòtica (actors que treballen en una casa dels horrors, tot i aspirar a protagonitzar un *Hamlet*). Oriol treu profit d'una idea d'entrada molt gastada. Ho fa amb l'humor surrealista per instants, i amb algun gir de reflexió profunda. Pel que fa a Angelet, plasma el seu entusiasme pel cas del globus sonda que ha de definir la humanitat als extraterrestres. Però l'obra transcorre de manera massa monòtona; no es contagia prou de la lucidesa de l'astrònom Carl Sagan a l'hora de fer atractius els temes més abstractes. Samper despulla l'ànima i, a la tercera trama, demostra que es pot viure reconciliat després d'una pèrdua. Felicitats.